

Hvordan starte et internasjonalt kor i Norge?

Fem historier til inspirasjon

Laget med støtte fra Musikkens studieforbund

Veileder – Hvordan starte internasjonale kor

Samfunnet rundt oss blir stadig mer mangfoldig og sammensatt. Dette reflekteres i korbevegelsen ved at det særlig i byene blir stadig flere typer kor både med hensyn til sjanger, størrelse og uttrykksform. Men fangfoldet er ikke like stort når det gjelder korsangernes bakgrunn. Norske kor har i liten grad klart å fange opp nye nordmenn. I Norges Korforbunds medlemsregister er det 70 korsangere som heter Alf, men ingen som heter Ali.

Dette er ikke et særegent problem for korbevegelsen. Forskning viser at integreringen har vært mer vellykket i arbeidslivet enn i foreningslivet. Majoritetsbefolkningen og minoritetsbefolkningen har i stor grad adskilte foreninger.

I korbevegelsen er det mange som er opptatt av å bygge bruker mellom grupper i befolkningen og bygge ned polariseringen. Hvorfor kjenner jeg så få med utenlandsk bakgrunn, selv om det bor mange av dem i byen eller bygda mi? Andre er opptatt av at korbevegelsen kan bli styrket gjennom å få rekruttering fra nye grupper og at de med en annen bakgrunn har mye å tilføre våre kor. Det er to mulige løsninger på dette. Den ene er å forsøke å rekruttere flere med annen bakgrunn til vanlige kor. Den andre muligheten er å starte et internasjonalt kor som har som mål å bygge bru mellom «gamle» og nye nordmenn. Vi har sett at erfaring fra internasjonale kor kan senke terskelen for å senere begynne i et «vanlig kor».

Denne veilederen består av historier og erfaringer fra fire internasjonale kor og ett vanlig kor som målbevisst rekrutterte kvinner med utenlandsk bakgrunn. Vi håper disse historiene kan være til inspirasjon til andre som vil starte internasjonale kor. Vi i Norges Korforbund har kontaktopplysningene til kora dersom dere ønsker å snakke med dem selv.

Voggesangene fra verden på Voss

At sang er noe som knytter mennesker sammen på tvers av alder, sivilstatus, religion eller fødested, er noe mange korsangere har. Gjennom sangen kan vi plutselig få nærkontakt med fremmede folk, nesten som i en forelskelse. Kanskje har du følt en tilknytning til et menneske du har sunget sammen med uten å egentlig vite noe om dennes liv utenfor koret?

Musikk er en effektiv døråpner, og bare fantasien setter grenser for hva den kan brukes til. Vi skal rette blikket mot naturskjønne Voss, og et kreativt knippe damer som kaller seg d´kor. I 2017 startet de opp prosjektet *Voggesongar undervegs* der elleve innvandrerkvinner fra Voss og Ulvik kommune ble invitert til å dele sine personlige vuggesanger, som så ble arrangert for kor og fremført på to konserter i januar 2018.

– Jeg tenker at det å la innvandrerkvinner møte sine norske søstre med et av de mest universelle musikalske uttrykk som finnes; vuggesangene, både er et godt integreringstiltak og et tiltak som kan gjennomføres i hele kor-Norge, sier dirigent Grete Skarpeid (her sittende lengst til høyre)

Hvem er du?

Innvandrerkvinner er en gruppe som ofte blir satt litt på sidelinja i landet vårt. Det krever sin kvinne å skli inn i et nytt samfunn når språket ikke er på plass og omgivelsene ikke viser så stor interesse for deg. Dette er noe musikkterapeut og dirigent Grete Skarpeid, som er initiativtaker til prosjektet, fikk føle på da hun selv bodde to år i Tyskland.

– Da jeg kom dit kunne jeg så lite tysk at det var et problem. Jeg måtte lære meg språket, og da dukket spørsmålene opp: Hvem skulle jeg snakke med? Hvem ville snakke med en kvinne som kunne så lite tysk? Det satte i gang nye tanker: Hvordan er det å være innvandrerkvinner i Norge? Hvilke møteplasser har de? Vi har vanvittige forventninger til at innvandrerkvinner skal lære norsk, men er vi interessert i å møte dem, er vi interessert i det de har med fra sin kultur? Hva kan vi gjøre for å

forbedre integreringen? Det var første gang jeg virkelig tenkte gjennom disse problemstillingene, sier Grete.

Koret som koblingsentral

Vel hjemme slapp ikke tankene på hvordan vi møter innvandrere taket. Det å synge i kor er en fin møteplass, og siden hun dirigerte kvinnekoret d'kor hadde hun et godt utgangspunkt. Etter fire år i tenkeboksen var tiden moden.

– Jeg hadde lyst til å gjøre noe der innvandrerkvinnene medvirker. Jeg kontaktet Marit Nedkvitne i Voss Røde kors, og det var ja med en gang. Dette ville de støtte og vi har hatt et veldig godt samarbeid hele veien. Frivillige lag som Voss lyrikklag, Voss kommune, Voss bibliotek og Voss Kulturhus med flere har også vært involvert.

Gjennom Marit møtte Grete flere kvinner og ble etter hvert kjent med dem, mange har sterke historier i bagasjen. Alle kvinnene er mødre, så det var naturlig å ta utgangspunkt i vuggesangen, som er et universelt uttrykk som finnes i alle kulturer.

– Jeg spurte kvinnene om å synge sine vuggesanger for meg. En av kvinnene begynte å gråte og sa at dette var første gang noen hadde spurt henne om noe som har med hennes kultur å gjøre.

Etter hvert fikk Grete med seg elleve innvandrerkvinner fra ni forskjellige land: Nigeria, Somalia, Eritrea, Etiopia, Kosovo, Kurdistan, Øst-Turkistan (Kina), Brasil og en armensk kvinne fra Syria. Kvinnene lærte henne sangene sine, som komponist Elisabeth Vannebo så arrangerte for damekor. Tekstene ble stort sett oversatt til norsk av kvinnene selv, noen med litt hjelp fra barna sine eller Grete. På konserten fremførte alle kvinnene selv sin vuggesang på eget språk før den arrangerte versjonen på norsk ble fremført med koret.

Jeg husker en øvelse der en spratt opp og sa: Skal vi ikke danse snart? Og så danset de i vei. Det oppsto en kjemi mellom korsangerne og innvandrerkvinnene, de ble så lykkelige, sier initiativtaker og dirigent Grete Skarpeid. Foto: Ingrid Jordal.

Frem i rampelyset

Det å få kvinnene til å tørre å synge foran publikum, var ikke en selvfølge i starten, men Grete ser ut til å vite hvilke strenger hun skal spille på.

– Grete er en kjempeluring, ler kurdiske Dina Bushra Helle, og mener Grete «lurte» henne til å være med på vuggesang-prosjektet. - Nei, jeg kan ikke synge. Jeg hadde ikke sunget siden jeg var 8-9 år, og det sa jeg til Grete da hun kom og spurte meg om å være med. Jeg sa: Jeg kan hjelpe til med å finne frem en sang fra Irak, men jeg klarer ikke å synge. – Vi får se, sa Grete.

Det gikk et år fra Dina ble spurt om å være med til tiden var inne for konsertene. Sakte men sikkert lokket Grete henne frempå.

– Jeg tilbød meg å lese tekstene høyt som et dikt. Men Grete er en kjempeluring, til sist fikk hun meg til å synge, og det gikk bra!

Topp integrering

I dag er Dina glad og stolt over å være med på *Voggesongar undervegs*.

– Det å få presentere sin egen kultur er stort. Vuggesanger er noe du finner i alle kulturer og det er et naturlig tema å samles om. Jeg kjente ingen av de norske kvinnene i koret, med det har vært utrolig kjekt å bli kjent med dem. Stemningen er god, og det er fine folk, mener Dina.

– At det kom så mange nordmenn på konsertene våre?! Det hadde jeg ikke trudd. Det var helt fantastisk, men jeg ble så nervøs og tenkte: Hva har jeg gjort? Det var kjekt, men ikke akkurat der og da, sier Dina, som også setter stor pris på at de ulike nasjonene som var representert på konsertene fikk en kort historisk presentasjon, med kart på storskjerm.

Dina har alltid elsket musikk. – Musikk trenger ingen språk, det er bare mat for sjela. Når jeg hører på musikk glemmer jeg verden rundt meg, sier hun, og mener at det å komme sammen rundt musikk er en veldig god måte å drive integreringsarbeid på. – Musikk øker forståelsen mellom folk og kulturer, det er virkelig noe vi trenger alle sammen.

Interesse fra utlandet

Da Dina la bilde og en kort tekst om konserten ut i sosiale medier, visste hun ikke hva hun gjorde. Responsen var enorm.

– Facebook-innlegget mitt er delt over 200 ganger i hjemlandet mitt, den så jeg ikke komme. Derfra har det gått viralt, jeg har fått massevis av flotte tilbakemeldinger, og blant annet er det to ulike kultursider på facebook som har delt innlegget mitt.

Dina har også opplevd at folk kjenner henne igjen på gata, de stopper, hilser og slår av en prat.

Samarbeid over tid

Innvandrerkvinnene har hele tiden hatt en sentral rolle i prosjektet. De ble inviterte en og en for å jobbe med sin sang sammen med koret, og har også vært med på fester med koret og blitt ordentlig kjent. Nettverket har vokst og de har blitt mer involvert i samfunnet gjennom prosjektet.

Mange av damene gruet seg til å fremføre sine vuggesanger foran et stort publikum. Men skepsisen de følte i starten ble etter hvert vendt til spenning, glede og forventning, og det ble mange sterke stunder underveis.

– Jeg hadde ungene mine med på en øvelse. Da de hørte koret synge min vuggesang sa den ene: Mamma, de synger akkurat som deg. Da gråt jeg, sier syriske Maria Gahuejian.

Også damene i koret har vokst med prosjektet og sier at dette er det kjekkeste de har vært med på i alle de årene de har holdt på. I tillegg til å få nye venner og bli kjent med deres kulturer, har dette vært en enestående sjanse for å oppdage og arbeide med andre tonaliteter og rytmikk enn de er vant med.

– Det har vært utrolig givende å være med på dette. Det store og interesserte publikumet gjorde det til en enorm opplevelse som jeg tror ingen av oss kommer til å glemme. Vi tar med oss disse sangene videre, de vil ikke bli parkert for vår del, sier korsanger Hege Toje.

Dina Bushra Helle, som flyktet fra Kurdistan i nord-Irak og kom til Norge i 2002, er utdannet kroppsøvlingslærer fra universitetet i Mosul og bor i dag i Ursvik og jobber som lærer for minoritetsspråklige elever. Foto: Ingerid Jordal

Prosjektet vokser

Konsertene i januar 2018 førte til flere invitasjoner. D'kor og innvandrerkvinnene sang på den store folkemusikkonferansen Eyra II som var på Ole Bull Akademiet på Voss våren 2018 og de ble invitert igjen høsten 2018 for å synge for studentene. De sang også på den internasjonale matdagen på Vossevangen.

Et sted nær deg

Gretes drøm er at dette kan være starten på noe som kan spre seg over hele landet.

– Vi har innvandrere i alle deler av landet, og jeg er helt sikker på at det finnes mange kor som kan ta tak og gjennomføre et tilsvarende prosjekt på sitt hjemsted. Det er integrering i praksis. Vi er redde og reserverte for det ukjente, men har vi sunget sammen og kan møte hverandre på gaten med et smil og et hei, har vi straks en helt annen kontakt, sier Grete.

– Hvis vi ønsker at innvandrere skal lære norsk, er det du og jeg som må snakke med dem. Arbeidet med prosjektet har gjort Grete trygg på at dette fungerer, og håper å kunne inspirere andre til lignede prosjekt.

– Mitt råd til kor over hele landet er: Inviter til et samarbeid med lokale, frivillige lag og institusjoner og sett i gang. Det finnes støtteordninger, så har du et godt prosjekt finnes det penger! Men du må ha en god idé, og den må du gjennomføre.

Denne artikkelen var opprinnelig publisert i Korbladet nummer 2 2018 og er skrevet av Anna Granqvist basert på intervju og tekstgrunnlag velvillig stilt til rådighet av Nils Kvamsdal i avisa Hordaland.

Verdenskoret i Askim

Verdenskoret i Askim ble startet i 2019 etter at noen kor-damer i Askim hadde lest i Korbladet om vogglesangene på Voss. I Askim bor det folk med bakgrunn fra 60 ulike land, men de glimrer med sitt fravær i korene i bygda.

– Vi ringte til Birgit Elise Aune og hørte om hun ville være med som dirigent for et internasjonalt kor», forteller Turid Skjørshammer. Det ville hun.

Nå har damekoret fire sangere med norsk bakgrunn og 12 med bakgrunn fra andre land. Det har vært en bra miks, sier Turid.

Fra venstre stående : Turid Skjørshammer (prosjektleder) Neema Otragane (Kongo) Rosa da Silva (Portugal), Heli Seeberg (Finland), Muzafera Prnjavorac (Serbia/Bosnia), Marwah A Juhaim (Syria) WJ Catalan Panes-Bøe (Filippinene) Sittende foran Cherry Allidap (Filippinene) Birgit Aune (musikalsk leder) Ivita Cielava(Latvia). Koret har også deltakere fra Iran, Zambia og Palestina og Norge som ikke er med på bildet)

Rekrutteringen

- Vi startet med rekrutteringen av korsangere. Vi måtte oppsøke miljøer med mange innvandrere. Vi var flere ganger på et sted som heter *Ny i Askim* som har en café. Det er et sted for alle som er nye i Askim, enten de kommer fra andre steder i Norge eller andre steder i verden. Der traff vi noen som var interesserte. Vi fikk holde et innlegg om det å starte et kor. Der traff vi kurdere, syrere og en fra Iran. Noen av dem ble med i koret fra starten. Noen av dem har sluttet, men noen er med fortsatt. Vi var også på stedet der de har introduksjonsprogram for flyktninger. Rektor der var veldig hjelpsom. Han kalte sammen de han trodde var interessert slik at vi kunne fortelle om koret.

Der vi fikk best respons, var hos folkehelsekoordinatoren i kommunen. Hun har sluset oss til kvinner som har interesse og ressurser.

– Vi brukte en del tid med å bli kjent med folk, men vi hadde også litt flaks med de vi møtte. Verdenskoret har valgt å bare ha damer i koret. Da er det lettere å få alle til å føle seg trygge, sier Turid. Noen har for eksempel en bakgrunn der de har flyktet fra mannen sin. Vi synes også det er flott å løfte fram ressursene hos kvinnene.

Alle får komme med sin favorittsang

I Verdenskoret ble alle kormedlemmene bedt om å komme med sin favorittvoggesang fra sitt eget hjemland. Sangene har vært lette å finne på YouTube, og så har korets pianist skrevet ned og arrangert sangene. De hadde ambisjoner om å synge minst trestemt, men fant ut at det var nok å synge tostemt. Kvinnene som har kommet med sangene har hjulpet til å oversette teksten til norsk, og Turid har så gjendiktet noen av sangene slik at de fikk rytme, flyt og rim. Turid forteller at hun gjennom dette samarbeidet har fått et nært forhold til damene i koret.

11. oktober 2020 på Den internasjonale jentedagen skulle koret hatt konsert med voggesangene i Askim. Konserten har dessverre blitt utsatt på grunn av korona, men de prøver igjen 7. mars 2021. Da skal også noen av barna til kormedlemmene være med og synge. Noen av damene i koret har veldig gode stemmer og får synge solo. Så blir hele koret med på refrenget. På konserten skal du også ha med klarinett, trommer, gitar og piano.

På neste prosjekt kunne vi tenke oss andre temaer enn voggesanger, sier Turid. Kanskje kjærlighetssanger.

Vanlige korøvelser

Verdenskoret har fått tilgang til veldig fine øvingslokaler i den nye kulturskolen. De øver hver torsdag og det er ikke problem å få damene til å møte opp. Øvelsene ligner veldig på korøvelser slik vi kjenner dem i andre kor. De starter med å varme opp før de starter øvinga på repertoar. Skravling er ikke lov før i pausen. Nå før konserten har vi satt krav til at sangene skal synges utenat. På den måten blir det lettere å framføre sangene med sjel.

Tung jobb med finansiering

Mange av damene i Verdenskoret har dårlig økonomi og det har vært veldig viktig at tilbudet er gratis. Koret fikk etableringsstøtte fra Norges Korforbund og etter mye arbeid fikk de 17 000,- kroner fra Askim kommune. Det var først etter både å ha skrevet søknad og innlegg i avisa. Den kommunale støtten utløste så 20 000,- kroner fra Viken fylkeskommune. Koret har også søkt støtte fra LO.

Det er viktig med en kvalifisert musikalsk leder, mener Turid. For å få det, så må man betale ordentlig lønn. Vi merker at kvaliteten på opplegget er viktig for at deltakerne skal være med videre. Dersom vi skal få til integrering og få gjort noe med den blenda-hvite preget på korbevegelsen, så må det finnes tilskuddsordninger, sier Turid med klar adresse til Kulturministeren.

Viktig med det sosiale

Det å ha litt sosiale aktiviteter har vært viktig for å skape motivasjon til å gå på øvelsene, forteller Turid. Et av kormedlemmene fra Syria har blant annet invitert til magedanskveld hjemme hos seg selv. På St. Hansaften møttes de for feiring i Folkeparken i Askim. Da kom bare fire, men de hadde det veldig hyggelig. På slike arrangementer blir det knyttet vennskap mellom kormedlemmene.

Det skjer mye morsomt i et internasjonalt kor. Nema som er fra Kongo begynte plutselig å synge «Bæ, bæ lille lam» på Zwahili. Den hadde hun lært av faren sin som var pastor som igjen hadde lært den av en norsk misjonær i Kongo.

Døråpner til andre kor

Vi har et ønske om å sluse dem videre i andre kor når de har blitt kjent med hva kor er og synge flerstemt. Verdenskoret er kultur, folkehelse og integrering i en pakke, avslutter Turid.

Turids råd til andre som vil starte internasjonalt kor:

- Stå på og ikke gi opp!

Harmundi

Sangkoret Harmundi ble startet i 2016 gjennom et prosjekt for flyktninger i Hitra kommune. Prosjektet skulle gå over tre år, men koret lever videre. To ganger har koret vært med i NM for kor.

– Et viktig mål var å få kvinnfolka ut slik at de ble kjent med norsk kultur og lærte seg språket, forteller Unni Hammernes som er leder for koret.

I starten var det en del fra Syria og andre muslimske land som var med. Men det var ikke så enkelt for dem, blant annet fordi vi hadde opptredener i kirker. Dermed har de som koret egentlige ble startet opp for, falt ut. De som er med nå, er arbeidsinnvandrere eller har gifta seg med norske menn.

– Nå har vi veldig mange fra Russland og Øst-Europa. Vi har korsangere fra blant annet Tyskland, Brasil, Ukraina, Estland, Polen og Norge. De norske er i 30-åra, mens de fleste utenlandske er godt voksne. Koret er veldig populært blant russiske damer, og flere av disse har vært med fra begynnelsen. De har en sangkultur som er veldig fin, sier Unni.

Flerstemt og flerspråklig

Unni skryter veldig av dirigenten, Gabriëla Lukassen, som har vært med fra starten.

– En og annen gang synger vi trestemt, men trestemt er det mest vanlige. Den siste tiden har vi holdt på med en brasiliansk, en norsk og en fransk sang. Vi synger på alle språka som medlemmene har som morsmål.

Alle som starter i koret, får ønske seg en sang fra hjemlandet sitt, og før eller siden får man synge den med koret. Selv om teksten er fremmed, så er mange av melodiene kjente for oss.

– Kormedlemmene forteller hva sangen fra deres land handler om. Det er veldig lærerikt og gjør at vi vet hva vi synger om. Men det kan være vanskelig å lære seg de utenlandske sangene. De som er eldre fra Russland har problemer med engelsk, for det er andre lyder.

Harmundi var med i NM for kor for andre gang i 2019

Støtte fra lokalt næringsliv

– Vi har slitt med finansieringa, innrømmer Unni. - Hitra kommune betalte lønninga til dirigenten de første tre årene. Nå må vi betale dirigenten selv. Omsider har vi fått bidrag fra mange forskjellige hold slik at vi kan betale dirigenten. Blant annet fikk vi støtte fra firmaet Mowi som driver lakseoppdrett på Hitra, fra Sparebank 1 og litt fra Frøya kommune. Så fikk de en god slump fra kulturetaten på Hitra. Nå har de søkt om penger fra fylkeskommunen til en tur til Trondheim for å se på musikal i Olavshallen. - Det at vi har fått økonomisk støtte, har gitt oss nye energi.

Nye vennskap

I koret skapes nye vennskap og flere omgås utenom koret.

– Harmundi gir oss mye inspirasjon og vi har det veldig trivelig, avslutter Unni entusiastisk.

Førde internasjonale kor

Førde internasjonale kor synger norske sanger og folkemusikk fra hele verden. De startet opp i 2015 da det var to asylmottak i kommunen. På det meste var det rundt 50 som var med. Da var det også mange som kom innom av og til.

Fra starten var visjonen å ha halvparten av korsangerne med utenlandsk og halvparten med norsk bakgrunn. Nå har litt over halvparten har norsk bakgrunn.

Koret startet med utgangspunkt i et personalkor i kommune som de så gjorde om til et internasjonalt kor. Dermed hadde de med gode støttespillere fra starten av.

Nå skjer rekrutteringen ved at kormedlemmer får med vennene sine. De har også hatt rekrutteringsframstøt på Førde norsksenter som driver med voksenopplæring for innvandrere.

Bruker Fargespill

Førde internasjonale kor synger vanligvis tostemt, av og til trestemt. Det har vært såpass få menn at de ikke har egen stemme. Mennene dobler i stedet førstesopran.

Koret har brukt heftet til Fargespill en del ([klikk her for å lese om heftet](#)). Metoden passer bra for koret, og der finner de en fin blanding av norske og utenlandske sanger. Deltakerne selv har også tatt med seg sanger inn. Alle som vil synge en sang fra sitt land, får lov til det.

– For mange er det en fint å få synge sine egne sanger foran andre, fortelle Erlend Os som er leder i koret. Noen spiller på folkeinstrumenter og noen synger solo. De er stolte av å vise fram noe fra sin egen kultur. Det er givende både for de som hører på og for de som opptre. Å opptre sammen skaper også veldig bra samhold.

Planen var egentlig å få å arrangere de sangene som kormedlemmene tar med seg inn, men så langt har de ikke kommet ennå.

Kaffe og bolle

– Vi må ikke bli for mye et vanlig kor, sier Erlend. Vi må ha lav terskel. Mange kommer for hit først og fremst for å møtes. Koret øver i en time. Så er det kaffe og boller etterpå. Bollene er sponset av et lokalt bakeri.

Noen av kormedlemmene bruker å gå på Røde kors-caféen sammen og slik har nye vennskap oppstått.

– Nordmennene i koret har det like kjekt! De setter også pris på at det er lavterskel-chor. For oss hadde ikke et vanlig kor vært aktuelt. Noen har ting i livet sitt de sliter med. I koret kan de utøve en hobby og ha det bra, sier styrelederen i koret.

En utfordring vi har hatt, er at vi ikke alltid vet hvor mange som møter opp. Det gjelder spesielt når vi har litt mer ambisiøse opplegg. Det er også litt ulik kultur når det gjelder dette med å møte fram presis. Det kan skape problemer hvis koret skal ta en buss som går på et bestemt tidspunkt, forteller Erlend.

Spleiselag sikrer finansiering av dirigent

Den største utgiften til koret, er honorar til dirigent. Dette har vært et spleiselag mellom kommunen (via kulturskolen), Røde Kors, kirken og frivillighetssentralen. Disse har også utgjort en styringsgruppe for koret. Dirigent får utbetalt sin lønn gjennom kulturskolen.

Førde internasjonale kor har en frivillig kontingent. I tillegg har de hatt inntekter fra basarkonserter.

Erlend Os sine tips til andre som vil starte internasjonalt kor:

- Det er viktig å ha med noen som er entusiaster og noen som er gode til å skrive søknader.
- Ha et internasjonalt miljø som rekrutteringen kan ta utgangspunkt i.

Oslo Internasjonale Kvinnekor

Damekoret på Forandringshuset

Liv Karin Dahlstrøm kom høsten 2017 tilbake til Oslo etter å ha jobbet i en flyktningleir i Hellas. Hun så seg rundt og tenkte: «Hva kan jeg gjøre her i Oslo som er til støtte for andre mennesker? Hvordan kan jeg lage en sosial plattform der enten flyktinger eller folk som har fått opphold kan bli venner med nordmenn?»

Hun søkte etter en dirigent gjennom Norges Korforbund og kom i kontakt med Mari Ekchoff Tveito. Sammen utviklet de idéen som skulle bli til Oslo Internasjonale Kvinnekor (OINKK). De startet med mye energi, men uten en tydelig plan.

Liv Karin gikk i gang med å samle en medlemsbase på 15 etnisk norske kvinner, slik at koret skulle bli en miks av ulike kulturer og nasjonaliteter. – Ofte ender inkluderingstilbud å bestå av kun mennesker fra andre land, og da er av poenget borte, sier Liv Karin.

Oppsøkende rekruttering

Neste skritt ble rekruttering av internasjonale medlemmer. De gikk til en internasjonal familiekafe på Tøyen, og til Vulkan der det var et treningstilbud for innvandrerkvinner.

– I mange land vet de ikke hva kor er fordi de ikke har det, forteller Mari. Vi måtte forklare det grunnleggende om hva et kor er og at de ikke trengte å være flinke til å synge.

– En typisk ting for Norge er at folk holder seg veldig til sine egne. Det er vanskelig å komme inn i sirklene våre. Som utlending i Norge får man stort sett venner fra andre land og ikke fra Norge. Tanken vår var at koret skulle være en møteplass for damer som ikke kommer seg så mye ut og ikke møter så mange nordmenn, sier Mari.

Det var en god kjemi mellom Liv Karin og Mari og den smittet over på damene som ble med. Mari mener det var en viktig suksessfaktor for koret, at de som startet det trivdes i hverandres selskap.

Kor med barnevakter

Ganske snart kom de i gang med korøvelser på Forandringshuset på Grønland i Oslo. Øvelsene var tirsdag fra 17.30 for at også småbarnsmødre skulle kunne bli med. Liv Karin og Mari stilte med barnevakter!

– Jeg jobbet hardt for å få folk til å komme hver tirsdag, fordi jeg visste at de da ville få mer utbytte av å være med. Men det har hele tida vært veldig lavterskel for å få komme på koret når det passer og føles nødvendig. Etter hvert fikk damene en plass i gruppa og utviklet vennskap. For mange ble tirsdagen høydepunktet i uka og de gledet seg til det varme felleskapet som damene ga hverandre, forteller Liv Karin.

– Vi lagde en superenkel stemme på hver sang for de som bare var der av og til. Dermed kunne vi også gi større utfordringer til de som trengte det, forteller dirigenten Mari.

Oslo Internasjonale Kvinnekor

Bruker ikke noter

– Vi gjør det alltid slik at vi står i en ring når vi synger. Alle lærer alt på øret. Vi bruker ikke noter, men de får teksten på et ark. Så lærer jeg dem stemmene på øret. De som bare kommer av og til lærer stemme sin der og da. For dem er ikke musikken det viktigste, forteller Mari.

I forbindelse med øvelsene har de alltid felles middag. I begynnelsen var det før øvelsen, men etter hvert la de middagen til pausen.

Økonomi

OINKK søkte penger fra ulike private fond. I tillegg hadde vi en korkasse som de som ønsket det kunne bidra til. Disse pengene brukte vi til kaffe, te og snacks.

Koret består av om lag en tredel med norsk bakgrunn. Da koret skulle etablere et styre, så måtte selvfølgelig både kormedlemmer med norsk og utenlandsk bakgrunn være representert.

Nye vennskap

– Mat har vært viktig, sier Mari. Det har vært viktig å skape arenaer der man spiser sammen. På konsertene har alle med masse mat fra sine land. Også på sommerfestene og vinterfestene er det masse mat.

– Gjennom OINKK har det blitt skapt utrolig mange fine forbindelser mellom folk, forteller Mari. En har fått jobb fordi hun har blitt introdusert av noen i koret. En annen feiret jul hjemme hos den norske familien til en korsanger.

En av sangerne, som kommer fra Kenya, havnet på sykehus fordi hun fikk slag. Da kom mange fra koret på besøk til henne. Da en av damene ikke hadde råd til vinterklær, så var det en i koret som kjøpte klær til henne uten at noen fikk vite om det. Det er knyttet mange vennskap mellom de norske og utenlandske damene. De hjelper hverandre med å skrive søknader, CV-er og slike ting. De små ting som åpner dører for folk.

Nå har koret mange internasjonale studenter som medlemmer. Det er folk fra Russland og Sør-Amerika som har sunget i kor før. Mange av dem fant koret ved å google «choir Oslo» på nettet. Dette er et triks som Mari gjerne deler med andre:

– Hvis man vil ha kormedlemmer fra andre land, så er det lurt å ha liggende noe om koret på engelsk på nettet. På den måten blir man lettere funnet av utledninger som leter etter et kor.

Sommerfest i Oslo Internasjonale Kvinnekor